

Trichocentrum bicallosum (Lindl.) M.W.Chase & N.H.Williams

Synoniem: *Oncidium bicallosum* Lindl. 1842

Naamgeving

G. Ure Skinner ontdekte deze orchidee in 1840 in Guatemala. Hij verzond twee planten: één naar Woburn Abey Garden en één naar Bateman. Bijna gelijktijdig ontdekte Hartweg deze soort ook op de Hacienda de Diegero (Guatemala). Hij maakte een verzamelreis voor de 'Horticultural Society of London'. De plant van Bateman bloeide het eerst. Het materiaal van Hartweg werd door Lindley in 1842 gebruikt voor de beschrijving. *Oncidium bicallosum* behoort tot de sectie 'Plurituberculata' (dik-eeltig en bijna zonder bulben). *Bicallosum* betekent twee-eeltig en dat slaat op de structuur van de basis van de lip.

Verspreiding

Guatemala (Alta Verapaz en Quiché), El Salvador, Mexico (Chiapas). De soort groeit epifytisch aan de randen van vochtige bossen op hoogten van 1500 tot 2000 meter (Guatemala), 1800 tot 2200 meter (El Salvador) en 2100 tot 2400 meter (Mexico).

foto A. Klaassen

Beschrijving

Een epifytische plant.

De kleine bulben ontstaan uit een kort, dik rizoom, en worden maar 1,5 cm hoog. '

Er staat één blad op. Blad langwerpig-elliptisch, vlezig, leerachtig, gegroefd, 14 tot 33 cm lang, 4 tot 8,5 cm breed, stomp.

Bloeiwijze hangend, trosvormig, 20 tot 65 cm lang, veelbloemig; bloemsteel met dunne takjes op de stengelknopen. Bloemen 5 cm breed; sepalen 1,5 tot 2 cm lang, 1,2 tot 1,6 cm breed, stomp. Petalen half bolvormig omgekeerd eivormig, 1,5 - 2 cm lang, 1 - 1,5 cm breed, gerond, randen gegroefd, gegolfd en gekroesd. Lip 3-delig, 2 - 3 cm lang, middenlob breed.

In dezelfde streek groeit en is tegelijkertijd ontdekt *Oncidium cavendishianum* Batem.

Pas als de soorten bloeien, zijn ze duidelijk van elkaar te onderscheiden.

Oncidium cavendishianum heeft een vertakte bloeiwijze, heeft kleinere bloemen. De zijlobben zijn even groot als de middenlob en het callus is driedelig i.p.v. tweedelig.

Cultuur

Oncidium bicallosum groeit in de gematigde kas, aan de warme kant.

Alle goed doorlatende mengsels voldoen, dus mexifern, dicksonia, osmunda. Het zijn stevige groeiers, vandaar dat in bovenstaande mengsels wat beukeblad en sphagnum noodzakelijk zijn.

Ook bark en combinaties met styropor lukken goed, alleen is het te allen tijde noodzakelijk de plant te verankeren. Hij moet vast in de pot staan, anders wortelt hij slecht.

Bij een mengsel als bark jaarrond licht mesten. Verplanten doet u in mei-juni.

Observatie is noodzakelijk: als de nieuwe scheut verschijnt, direct aan het werk. Vrij vlot daarna verschijnt ook de bloemtak.

In de zomer lichte schaduw, goede luchtbeweging, regelmatig lichte bemesting.

Steeds zo goed als laten opdrogen voor de volgende watergift. In de nazomer/herfst bloeit hij zo'n drie weken.

Daarna moet de plant in de winter wat koeler staan, weinig water. De zichtbare wortels goed en regelmatig nevelen. Te natte potgrond geeft rot!

In het voorjaar weer wat warmer. Morgenzonnetje wordt op prijs gesteld.

Ook geschikt voor vensterbankcultuur.

A. Klaassen